

FERDINAND TIMMERMANS, 1891-1967

DOOR GEORGE STAM

Ferdinand Timmermans werd op 7 september 1891 te Rotterdam geboren. Hij was het tegendeel van een beiaardiertype, tener van gestalte en typisch-dynamisch zoals een echte Rotterdammer.

Hij studeerde bij Jef Denijn en Staf Nees te Mechelen en was de eerste Nederlander die het diploma aan de Mechelse beiaardschool behaalde.

In 1924 werd hij aangesteld als stadsbeiaardier te Rotterdam en Schiedam, welke functies hij tot 1956 vervulde. Met de totstandkoming van het carillon in het stadhuis had Timmermans veel bemoeienis. Ook aan het Rotterdams Conservatorium heeft hij een korte tijd een beiaardklas geleid.

In zijn jonge jaren heeft hij menige beiaardwedstrijd gewonnen, later werd hij jury-lid bij vele concoursen en lid van examen-commissies voor beiaard.

Door middel van zijn boek 'Luidklokken en Beiaarden in Nederland' wist hij veel van zijn kennis aan andere collega's over te dragen.

In 1954 bespeelde hij op uitnodiging van de Nederlandse regering de beiaard in Washington; deze beiaard was door Nederland aan Amerika geschonken. Na deze bespeling volgde een lange concertreis door Amerika en Canada. Ook was hij zeer deskundig wat betreft de technische uitvoering van beiaarden, zoals het klokken-gieten en het opstellen van de beiaarden. Hij gaf vele componisten die werken voor beiaard wilden schrijven gaarne uitleg over de mogelijkheden.

De laatste tien jaren van zijn leven leed hij aan een steeds erger wordende doofheid wat hem veel hinder en teleurstelling bracht als musicus met een uiterst fijn gehoor. Hij was gedwongen gebruik te maken van een gehoor-apparaat hetwelk altijd klankvervormend werkt. Hij ging zich toen meer toeleggen op instrumentenbouw, zo vervaardigde hij een spinet en was hij bezig een pijporgel te bouwen.

Als organist van de Remonstrantse kerk te Rotterdam genoot hij niet die bekendheid als van beiaardier.

Op 8 juli 1967 overleed Timmermans plotseling tijdens zijn vankantieverblijf in Oostenrijk.